

РЕШЕНИЕ

№ 7251

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8465** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи срещу решение № 3193 от 05.07.2023 г., постановено по НАХД № 980/2023, по описа на Софийския районен съд, НО, 93 състав, с което е отменено негово Наказателно постановление № 22-4332-025547/09.12.2022 г. за наложени на А. Р. Д. административни наказания глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на основание чл. 185 с.з. и глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от с.з.

С доводи за неправилност поради нарушение на материалният закон, касаторът претендира отмяната на първоинстанционното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление. Моли да му бъдат присъдени разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на евентуално претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация – А. Д., в съдебно заседание и в депозиран отговор на касационната жалба, чрез процесуалния си представител поддържа становище за

неоснователност на жалбата, претендира нейното отхвърляне и присъждане на разноски, за които е представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. – ГРАД, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Съставът на районния съд, след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 29.11.2022 г. е съставен АУАН срещу А. Р. Д. въз основа на Докладна записка от Р. Б. - мл. автконтрольор в ОПП-СДВР. В акта е посочено, че на дата 31.10.2022 г. около 08.30 часа А. Д., като водач на лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], [улица], поради маневра-влизване в реда на паркираните автомобили, поради недостатъчен контрол върху МПС, реализира ПТП с лек автомобил „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС], след което не уведомява органите на МВР по територия. В акта е отразено, че е съставен въз основа на докладна записка и сведение от Н. С..

На сочената в акта дата на мястото на произшествието пристигнали служители на ОПП-СДВР - мл.автконтрольор Р. Б. и М. К., които установили на място св. Н. С., съставили докладната записка и снели сведения от него. В близост установили и лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС]. Изготвем е Протокол на ПТП и схема. Н. С. попълнил сведение и дал данни за лекия автомобил „Ф.“, който бил паркиран на около 50 метра на същата улица. Изготвен е и снимков материал от проверяващите служители на ОПП-СДВР.

В АУАН нарушенията са квалифицирани като такива по чл. 20, ал.1 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от с.з.

Издаденото за горните нарушения наказателно постановление решаващият съд приел за незаконосъобразно поради допуснати нарушения на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. От текстовото описание на нарушението по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП по т. 1 от НП не ставало ясен механизмът на настъпилото произшествие и обстоятелствата, свързани с реализираното ПТП, обвързващи водача на МПС с такова неправомерното поведение, водещо до липса на достатъчен контрол върху автомобила. Цитираната като нарушена разпоредба предвижда общото задължение на водачите да контролират непрекъснато управляваното от тях превозно средство. Именно поради общия си характер актосъставителят при описание на фактическата обстановка и АНО в обстоятелствената част на НП е следвало да детайлизират и изрично да уточнят "недостатъчния контрол върху автомобила" в какво се изразява и до какво несъответно на пътната ситуация поведение е довело – при установената маневра-навлизане в реда напаркираните автомобили с какви действия от водача, при какво движение (напред или назад), с коя част на МПС-то, което е управлявала, е ударил другия автомобил.

По т. 2 от НП е счел, че не били мотивирани твърденията за наличие на разногласия м/у участниците, посочване на лицата, както и на доказателства, подкрепящи тези твърдения. Констатираното несъответствие м/у обстоятелствената част на съставения АУАН и издаденото НП е прието за съществено, т.к. води до противоречие на

фактическите твърдения и недоказаност на административното обвинение. Формиран е извод, че жалбоподателката Д. е извършила нарушение на разпоредбата на чл. 123 от ЗДП, но не и описаното в АУАН и НП такова. Допуснато било съществено процесуално нарушение с оглед субсумирането му под състава на нормата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП.

Решението е неправилно.

Не се споделят изводите на съда, че в процесното НП двете нарушения не са описани с всички съставомерни признаци и не са посочени обстоятелствата, при които са извършени.

Разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП, посочена като нарушена, установява задължение за водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Факта на ПТП сочи на извод за нарушение на посочената разпоредба. В случая по делото са налице многобройни доказателства във връзка с извършването на нарушението и установяването му, разпитани са свидетели в т.ч. очевидец на извършването на нарушението, приложен е съставеният протокол за ПТП от служителите на ОПП и пр., които обаче не са обсъдени от съда. Предвид това установената от него фактическа обстановка е непълна – тя по същество преповтаря изложеното в НП, липсва анализ на всички доказателства и установените от тях факти. Липсата на противоречиви доказателства освобождава съда от задължение да изложи кои от тях кредитира и кои не, но не и от това да извърши собствен анализ на доказателствения материал, въз основа на който да изложи фактите, които счита за установени по делото. В случая съдът е посочил кои доказателства кредитира и кои не, но не е изложил фактите, които установява посредством кредитираните доказателства. Не са изложени и изводи по приложението на материалния закон.

Аналогично такива липсват и по отношение на второто нарушение – това по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда, че водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълнява дадените им указания. В случая отговорността на Д., видно от НП, е ангажирана за това, че е напуснала местопроизшествието без да уведоми органите на МВР по територия и в този смисъл нарушението е описано с всички съставомерни признаци.

При липса на анализ и преценка на събраните по делото доказателства, доказателствени и фактически изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди фактите, включени в предмета на доказване и да установи фактическа обстановка по делото.

Предвид това следва решението на районния съд да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав от същия съд.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 3193 от 05.07.2023 г., постановено по НАХД № 980/2023, по описа на Софийския районен съд, НО, 93 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.